

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ 2016.

Αφ' ἑσπέρας εἰς τόν Ἑσπερινόν.

Τήν Τρίτην, 14^η/27^η μηνός Σεπτεμβρίου 2016, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἡ ἑορτή αὕτη ἑωρτάσθη ὡς μνήμη τοῦ γεγονότος ὅτι μετὰ τήν ἀποπεράτωσιν τῶν Ἑγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τό ἔτος 336 μ.Χ., ἡ Ἁγία Ἑλένη ὕψωσε τό Τίμιον Ξύλον εἰς τόν Ναόν αὐτόν μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Μακαρίου ἐν τῷ τόπῳ τῆς προσπήξεως αὐτοῦ ἐν τῷ Φρικτῷ Γολγοθᾶ καί τῆς εὐρέσεως αὐτοῦ εἰς τήν ὀπισθεν τοῦ βράχου τοῦ Γολγοθᾶ λελαξευμένην κοιλότητα, ὅποτε ὁ λαός ἰδὼν αὐτό, ἀνεφώνησεν τό «Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον», ὅπερ καί ψάλλεται ὑπό τοῦ λαοῦ ἕως τῆς σήμερον εἰς τήν τελετήν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἑκατοντάκις εἰς ἑκάστην ὕψωσιν πρός τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος.

Ἡ ἐν λόγῳ ἑορτή ἤρχισε νά ἑορτάζεται ἀφ' ἑσπέρας τῆς Δευτέρας διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Θ' Ὥρας τήν 2^{αν} μ.μ. εἰς τόν Ἱερόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Εὐθύς ἀμέσως, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ὑπό τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον κατήλθεν εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα εἰς τήν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν ἔλαβε χώραν προϋπάντησις ὑπό τῶν ἐνδεδυμένων Ἱερέων, κρατούντων Εὐαγγέλιον καί εἰκόνα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ὁ Πατριάρχης ἐνδυθείς ἐθυμίασε καί προσεκύνησε Ἐκεῖνος καί οἱ Ἀρχιερεῖς. Ἐκ τῆς Ἀγίας Ἀποκαθηλώσεως ἔλαβε χώραν ἡ προσκύνησις τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν Ἱερέων εἰς τόν Πανάγιον Τάφον.

Ἐν συνεχείᾳ ἤρχισε ὁ Ἑσπερινός εἰς τό Καθολικόν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου διὰ τοῦ Προοιμιακοῦ, τῶν Ἀνοιξανταρίων, τῶν τροπαρίων τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τῆς Μεγάλης Εἰσόδου καί τῆς Ἀρτοκλασίας, ἐφ' ὅσον ἐν ἀρχῇ οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Συνοδικοὶ ἀνῆλθον εἰς τόν Γολγοθάν διὰ προσκύνησιν καί ἔλαβε χώραν τό θυμίαμα εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί συμμετεχόντων Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί Ἱερέων παρεπιδημούντων.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ τελειωθέντος, ἀνῆλθεν ἡ Πατριαρχική Συνοδεία εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Β' Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς.

Τήν πρωΐαν τῆς Τρίτης, 14^{ης} /27^{ης} Σεπτεμβρίου 2016, ἔλαβε χώραν ἡ κυρίως ἑορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἐν ἀρχῇ ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Συνοδεία κατήλθεν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου, τῶν κωδῶνων

κρουομένων εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Ἄμα τῇ εἰσόδῳ ἐν αὐτῷ ὁ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεκύνησεν εἰς τήν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί τόν Πανάγιον Τάφον, πρό τοῦ ὁποίου ἐνεδύθη μανδύαν καί εἰσῆλθεν εἰς τό Καθολικόν.

Τῶν σημάτων κρουομένων, προσῆλθον οἱ Ἱερεῖς καί «ἔλαβον καιρόν». Ἐπειτα, ἐν ᾧ ἐψάλλετο τό «Ἄνωθεν οἱ προφῆται», «ἔλαβε καιρόν» καί ὁ Μακαριώτατος καί εἰσελθών εἰς τό Ἱερόν Βῆμα ἔλαβε χώραν ὁ Ἀρχιερατικός ἀσπασμός.

Τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν Ἱερέων ἐνδυθέντων, ἐγένετο ἔξοδος πάντων πρός τό Καθολικόν, ὅτε καί ἤρξατο ἡ θεία Λειτουργία διὰ τοῦ «Εὐλογημένη».

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου προεξάρχοντος συνελειτούργησαν οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, καί οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Γεράσων κ. Θεοφάνης, Κωνσταντινῆς κ. Ἀρίσταρχος, Θαβωρίου κ. Μεθόδιος, Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος, Λύδης κ. Δημήτριος, Κατάρων κ. Μακάριος καί πρῶην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ καί οἱ παρεπιδημοῦντες, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰκονίου κ. Παντελεήμων, Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς κ. Ἰουστῖνος, Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος καί Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων μέ προεξάρχοντα ἐξ αὐτῶν τόν Γέροντα Καμαράσην Ἀρχιμανδρίτην π. Νεκτάριον, Ἱερομονάχων παρεπιδημούντων ἐξ Ἑλλάδος καί ἐξ ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἱεροδιακόνων Μάρκου, Ἀναστασίου καί Δημητρίου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί τῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου, τῆς Πρέσβευς τῆς Ρουμανίας εἰς Ἰσραήλ κ. Andrea Păstârnac καί τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας τῆς Ρουμανίας, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί μετέχοντος πυκνοῦ εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας, ὑπερπληρωσάντων τό Καθολικόν.

Τῆς θείας Λειτουργίας τελειωθείσης καί ἀπολυθείσης, ἐγένετο ἑναρξίς τῆς λιτανείας καί τῆς Τελετῆς τῆς Ὑψώσεως διὰ τοῦ «Εὐλόγησον Δέσποτα τήν Ἁγίαν Εἴσοδον» ἀπό τοῦ σολέως τοῦ Καθολικοῦ.

Ἡ λιτανεία ἐπορεύθη πρός τόν χῶρον ἐργασιῶν τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου καί κατηθύνθη ἀριστερά πρός τήν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν, τό Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου καί κατέληξεν εἰς τό σπήλαιον τῆς Εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἔνθα ἔλαβε χώραν ἡ Ὑψωσις αὐτοῦ συμφώνως πρός τό Τυπικόν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρός τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος διὰ τῶν δεήσεων τοῦ Μακαριωτάτου καί τοῦ «Κύριε ἐλέησον» ἐκφωνούμενον ὑπό τῶν Ἱεροψαλτῶν.

Ἀπό τοῦ σημείου τούτου ἡ λιτανεία ἀνῆλθεν εἰς τό ἐξῆς καί διῆλθε τό παρεκκλήσιον τοῦ Διεμερίσαντο, τοῦ Ἁγίου Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου καί τοῦ «Μή μου ἄπτου» καί περιστράφη τρίς πέριξ τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου ψάλλουσα τόν ἀρχαῖον ἐκκλησιαστικόν ὕμνον «Ἀκατάληπτον ἐστι καί ἀγγέλοις καί βροτοῖς...».

Συμπληρωθείσης τῆς τρίτης περιφορᾶς πέριξ τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου, διῆλθε διὰ τῆς Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως καί ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ.

Ἐνταῦθα ἐγένετο καί πάλιν ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου πρός τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος ὡς καί ἐν τῇ εὐρέσει καί προσεκύνησαν οἱ

Ἀρχιερεῖς.

Τῆς Ὑψώσεως τελειωθείσης ἔληξεν ἡ λιτανεία καί ἡ ἑορτή καί ἡ συνοδεία κατήλθεν ἀπό τοῦ Γολγοθᾶ ἐσωτερικῶς εἰς τό Ἱερὸν Βῆμα καί ἔπειτα ἀνῆλθεν εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Τό φυτευθέν ἐν Κρανίου τόπῳ ξύλον τῆς ὄντως ζωῆς, ἐν ᾧ εἰργάσατο σωτηρίαν ὁ τῶν αἰώνων Βασιλεὺς ἐν μέσῳ τῆς γῆς, ὑψούμενον σήμερον ἀγιάζει τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καί ἐγκαινίζεται τῆς Ἀναστάσεως ὁ Οἶκος, ἀγάλλονται Ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ καί εὐφραίνονται ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, δαυϊτικῶς βοῶντες καί λέγοντες:

«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν Αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε Γενικὴ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καί Προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν παγκόσμιον Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων τιμᾷ καί γεραίρει τό γεγονός τοῦτο, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Ξύλου, τοῦ Σταυροῦ, ἀφ' ἑτέρου ἐν τῷ οἴκῳ, δηλονότι τῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἔνθα πανηγυρικῶς ἐτελέσαμεν τό Ἱερὸν Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ καί ρήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καί θεῖα καυχᾶται ἐν τῷ Σταυρῷ λέγων: «ἐμοὶ δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ σταυρῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ ἐγὼ τῷ κόσμῳ», (Γαλ. 6,14).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος λέγει: «Καί τί ἐστὶ τό καύχημα τοῦ σταυροῦ; Ὅτι ὁ Χριστὸς δι' ἐμέ δούλου μορφὴν ἀνέλαβε καί ἔπαθεν ἅπερ ἄπαθεν, δι' ἐμέ τὸν δοῦλον, τὸν ἐχθρόν, τὸν ἀγνώμονα, ἀλλ' οὕτω μέ ἠγάπησεν, ὥς καί ἑαυτὸν ἐκδοῦναι».

Ὅντως ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, ἀποτελεῖ τό ὁρατὸν καί ἀπτόν ἔμβλημα τῆς ἀπείρου ἀγάπης καί φιλανθρωπίας τῷ Θεοῦ. Ἐπὶ πλέον δέ ὁ Τίμιος Σταυρὸς, εὐαγγελίζεται καί κηρύττει τὴν νίκην τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ ψεύδους τοῦ διαβόλου, τὴν θείαν δικαιοσύνην κατὰ τῶν ἐργατῶν τῆς ἀδικίας.

Ἐπὶ τοῦ Κρανίου τόπου, δηλονότι τοῦ Γολγοθᾶ, ἔνθα ἐφυτεύθη τό ξύλον τῆς ὄντως ζωῆς καί ἐξεχύθη τό αἶμα τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐθεμελιώθη ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἐπώνυμος καινὴ πολιτεία τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκπηγάζει ἡ καινὴ/ καινούργια ζωὴ, ἡ δύναμις, ἡ χαρὰ καί ἡ ἐλπίδα τῶν πιστῶν αὐτῆς μελῶν καί τῶν προσφυγόντων εἰς αὐτήν.

Τοῦτο δέ γίνεται κατανοητὸν εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῖν πραγματικότητα, ὅπου αἱ δυνάμεις τῆς μισσαλοδοξίας καί τῆς ἀδικίας λυσσῶδῶς μάχονται κατὰ τοῦ λόγου

τοῦ Σταυροῦ περί οὗ ὁ θεῖος Παῦλος λέγει: «Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δέ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστι», (Α΄ Κορ. 1,18).

Μέτοχοι γενόμενοι καί ἡμεῖς σήμερον τῆς δυνάμεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εὐχαρίστως βοήσωμεν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ (τῷ Σταυρῷ) καί δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξιώσον καί δώρησαι τῇ δοκιμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν καί τῷ κόσμῳ τήν εἰρήνην. Ἀμήν.

Ἔτη πολλά.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/b5KK6TYIx2o>

<http://youtu.be/XwAWpoo8vow>

